

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. septembra 2011 *

V spojených veciach C-244/10 a C-245/10,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) z 24. februára 2010 a doručené Súdnemu dvoru 19. mája 2010, ktoré súvisia s konaním:

Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10),

Roj TV A/S (C-245/10)

proti

Spolkovej republike Nemecko,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. apríla 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Mesopotamia Broadcast A/S METV a Roj TV A/S, v zastúpení: R. Marx, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a N. Graf Vitzthum, splnomocnení zástupcovia,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a S. Menez, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Vrignon, S. La Pergola a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 5. mája 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania

činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321, ďalej len „smernica“).

- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci konania Mesopotamia Broadcast A/S METV (ďalej len „Mesopotamia Broadcast“) na jednej strane a Roj TV A/S (ďalej len „Roj TV“) na druhej strane, dvoch dánskych spoločností, voči Spolkovej republike Nemecko, ktoré sa týka rozhodnutia o zákaze činnosti z dôvodu povahy vysielania šíreného týmito spoločnosťami.

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 3 Podľa článku 1 písm. b) smernice „prevádzkovateľ vysielania znamená fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá má edičnú zodpovednosť za zostavenie programovej skladby televíznych vysielaní... a ktorá ich prenáša sama alebo prostredníctvom tretích osôb“.
- 4 Článok 2 smernice stanovuje:

„1. Každý členský štát zabezpečí, aby všetky televízne vysielania prenášané prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi do jeho právomoci [prevádzkovateľmi televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, – *neoficiálny preklad*] boli v súlade s pravidlami právneho systému uplatniteľného na vysielanie určené pre verejnosť v tomto členskom štáte.

2. Na účely tejto smernice sú prevádzkovateľmi vysielania, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu:

— prevádzkovatelia vysielania usadení v tomto členskom štáte v súlade s odsekom 3,

...

3. Na účely tejto smernice sa za prevádzkovateľa vysielania zriadeného v členskom štáte považuje prevádzkovateľ vysielania v nasledujúcich prípadoch:

a) ak prevádzkovateľ vysielania má svoje ústredie v tomto členskom štáte a edičné rozhodnutia o programovej skladbe sa uskutočňujú [sa prijímajú – *neoficiálny preklad*] v tomto členskom štáte;

...“

5 Článok 2a smernice uvádza:

„1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisiu televíznych vysielaní z iných členských štátov na ich územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

2. Členský štát môže dočasne urobiť výnimku odseku 1 [Členské štáty sa môžu dočasne odchýliť od odseku 1 – *neoficiálny preklad*], ak sa splnia nasledovné podmienky:

- a) televízne vysielanie prichádzajúce z iného členského štátu zjavne, závažne a hlboko porušuje článok 22 ods. 1 alebo 2 a/alebo článok 22a;
- b) prevádzkovateľ vysielania počas predchádzajúcich 12 mesiacov najmenej dvakrát porušil ustanovenie (ustanovenia) uvedené v písmene a);
- c) dotknutý členský štát písomne oznámil prevádzkovateľovi vysielania a Komisii údajné porušenia a opatrenia, ktoré zamýšľa podniknúť, ak by sa také porušenia znovu vyskytli;
- d) porady s vysielajúcim členským štátom a s Komisiou nepriniesli priateľské urovanie sporu [nepriniesli urovanie sporu z mierom – *neoficiálny preklad*] do 15 dní od oznámenia ustanoveného v písmene c) a uvádzané porušovanie trvá.

Komisia rozhodne do dvoch mesiacov po oznámení opatrení, ktoré prijal členský štát, o tom, či sú opatrenia zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva. Ak rozhodne, že nie sú, nariadi sa členskému štátu ukončiť príslušné opatrenia ako súrne záležitosť [nariadi sa členskému štátu bezodkladne ukončiť príslušné opatrenia – *neoficiálny preklad*].

3. Odsekom 2 nie je dotknuté uplatňovanie akéhokoľvek postupu, opravného prostriedku alebo sankcie za príslušné porušenia v členskom štáte, ktorý má právomoc nad príslušným prevádzkovateľom vysielania.“

6 Článok 3 ods. 1 a 2 smernice uvádza:

„1. Členské štáty majú nadalej možnosť požadovať od prevádzkovateľov televízneho vysielania spadajúcich pod ich právomoc [prevádzkovateľov televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc – *neoficiálny preklad*], aby vyhovelí podrobnejším a prísnejším pravidlám v oblastiach pôsobnosti tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia vhodnými prostriedkami v rámci svojich právnych predpisov, aby sa prevádzkovatelia televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje právomoc, účinne prispôbili ustanoveniam tejto smernice.“

7 Články 22 a 22a smernice sú súčasťou kapitoly V, ktorá je nazvaná „Ochrana maloletých osôb a verejného poriadku“. Článok 22 ods. 1 a 2 smernice stanovuje:

„1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že televízne vysielanie spadajúce pod ich právomoc [televízne vysielanie prevádzkovateľov vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, – *neoficiálny preklad*] nezahŕňa žiadne programy, ktoré by vážne poškodzovali [ktoré by mohli vážne poškodiť – *neoficiálny preklad*] telesný, duševný alebo mravný vývoj maloletých osôb, a to najmä programy, ktoré obsahujú pornografiu alebo svojvoľné násilie.

2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 sa rozšíria na iné programy, ktoré pravdepodobne poškodzujú [ktoré by mohli poškodiť – *neoficiálny preklad*] telesný, duševný alebo mravný vývoj neplnoletých osôb [maloletých osôb, – *neoficiálny preklad*] okrem prípadov, ak je zabezpečené prostredníctvom výberu času vysielania alebo akýmkoľvek technickým opatrením, že neplnoleté osoby [maloleté osoby – *neoficiálny preklad*] v oblasti prenosu za bežných okolností nebudú takéto vysielania sledovať.“

8 Článok 22a smernice je formulovaný takto:

„Členské štáty zabezpečia, že vysielania nebudú obsahovať žiadne podnecovanie k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti.“

Vnútroštátna právna úprava

9 Článok 9 Ústavy Spolkovej republiky Nemecko (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, ďalej len „ústava“) v odseku 1 zaručuje slobodu združovania a v odseku 2 definuje okolnosti, za ktorých je združovanie zakázané. Tento odsek 2 je formulovaný takto:

„Združenia, ktorých ciele alebo činnosť odporujú trestnoprávnym predpisom alebo sú namierené proti ústavnému poriadku alebo zásadám porozumenia medzi národmi, sú zakázané.“

10 Zákon o združeniach (Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts, BGBl. I 1964, s. 593) z 5. augusta 1964 v znení § 6 zákona z 21. decembra 2007 (BGBl. I 2007, s. 3198, ďalej len „Vereinsgesetz“) v § 1 stanovuje:

„1. Zakladanie združení je slobodné...“

2. Voči združeniam, ktoré zneužívajú slobodu združovania, nemožno prijať žiadne opatrenie na ochranu bezpečnosti a verejného poriadku, ktoré nie je uvedené v tomto zákone.“

11 Tento zákon v § 2 definuje pojem združenie takto:

„1. Združeniami v zmysle tohto zákona sú všetky združenia bez ohľadu na ich právnu formu, v ktorých sa väčší počet fyzických alebo právnických osôb dobrovoľne združil na dlhšie obdobie so spoločným cieľom a podriadil sa organizovanému prijímaniu rozhodnutí.

2. Združeniami v zmysle tohto zákona nie sú:

(1) politické strany...;

(2) frakcie Bundestagu a parlamentov spolkových krajín;

(3) ...“

12 Možné zákazy smerujúce proti združeniam formuluje § 3 uvedeného zákona takto:

„1. Združenie možno považovať za zakázané..., iba ak orgány príslušné zakázať ho rozhodnutím určili, že jeho ciele alebo činnosť odporujú trestnoprávnym predpisom alebo že je namierené proti ústavnému poriadku alebo myšlienke porozumenia medzi národmi; rozhodnutie musí nariaďovať rozpustenie združenia... Zákaz prináša v zásade zaistenie a prepadnutie:

(1) majetku združenia;

(2) pohľadávok voči tretím osobám... a

(3) vecí tretích osôb v rozsahu, v akom ich majiteľ ponechaním združeniu úmyselne určil na dosiahnutie protiústavných cieľov alebo v akom sú tieto veci určené na dosiahnutie týchto cieľov,

...

3. Zákaz sa s výnimkou výslovného obmedzenia vzťahuje na všetky organizácie začlenené do združenia, pokiaľ sa vzhľadom na celkové udržiavané vzťahy zdajú byť pobočkou združenia (podorganizácie). Zákaz sa vzťahuje na iné než územné podorganizácie s vlastnou právnou subjektivitou, iba ak sú výslovne uvedené v rozhodnutí o zákaze.

...

5. Orgány príslušné rozhodnúť o zákaze môžu zákaz odôvodniť aj konaním členov združenia, ak:

(1) existuje spojenie s konaním v združení alebo s jeho cieľom;

(2) konanie vychádza z organizovaného rozhodnutia a

(3) okolnosti umožňujú prijať záver, že konanie je združením tolerované.“

13 § 14 Vereinsgesetz stanovuje:

„1. Združenia, ktorých členmi alebo vedúcimi činiteľmi sú iba alebo vo veľkej väčšine cudzí štátni príslušníci, možno zakázať... s výhradou odseku 2. Združenia, ktorých členovia alebo vedúci činitelia sú iba alebo vo veľkej väčšine štátni príslušníci členského štátu Európskej únie, sa nepovažujú za združenia cudzích štátnych príslušníkov...“

14 § 15 Vereinsgesetz je formulovaný takto:

„1. Ustanovenia § 14 sa analogicky uplatňujú na združenia, ktoré majú sídlo v zahraničí (zahraničné združenia) a ktorých organizácia alebo činnosť patrí do územnej pôsobnosti tohto zákona. Na ich zakázanie je príslušný spolkový minister vnútra.

...“

15 § 18 Vereinsgesetz stanovuje:

„Zákazy vzťahujúce sa na združenia, ktorých sídlo nepatrí do územnej pôsobnosti tohto zákona, ale do jeho územnej pôsobnosti patria ich pobočky, sa vzťahujú iba na pobočky, ktoré patria do územnej pôsobnosti tohto zákona. Ak združenie nemá pobočku, ktorá patrí do územnej pôsobnosti tohto zákona, zákaz sa týka... jeho činnosti, ktorá patrí do územnej pôsobnosti tohto zákona.“

Konania vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 16 Mesopotamia Broadcast, holdingová akciová spoločnosť založená podľa dánskeho práva so sídlom v Dánsku, je držiteľkou viacerých dánskych televíznych licencií. Prevádzkuje najmä televízny kanál Roj TV, ktorý je takisto dánskou spoločnosťou. Roj TV vysiela prostredníctvom satelitu programy prevažne v kurdskom jazyku do celej Európy a na Blízky východ. Výrobu vysielať si zabezpečuje okrem iného prostredníctvom spoločnosti so sídlom v Nemecku.
- 17 V rokoch 2006 a 2007 sa turecké orgány obrátili na dánsky výbor pre rozhlasové a televízne vysielenie, ktorý v uvedenom členskom štáte zodpovedá za uplatňovanie vnútroštátnych predpisov prijatých na prebratie smernice. Uvedené orgány sa sťažovali na to, že Roj TV svojím vysielením podporuje ciele Strany kurdských pracujúcich (ďalej len „PKK“), ktorú Európska únia označuje za teroristickú organizáciu.
- 18 Dánsky výbor pre rozhlasové a televízne vysielenie rozhodol o týchto sťažnostiach rozhodnutiami z 3. mája 2007 a 23. apríla 2008. Konštatoval, že Roj TV neporušila dánske predpisy prijaté na prebratie článkov 22 a 22a smernice. Uvedený výbor najmä poznamenal, že programy Roj TV nepodnecujú k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti. Zastával názor, že programy tejto spoločnosti sa obmedzujú na sprostredkovanie informácií a názorov a že vysielené násilné scény odrážajú násilie, ktoré existuje v Turecku a na kurdských územiach.
- 19 Rozhodnutím z 13. júna 2008, adresovaným Mesopotamia Broadcast a Roj TV, nemecké spolkové ministerstvo vnútra zakázalo spoločnosti Mesopotamia Broadcast vykonávať prostredníctvom spoločnosti Roj TV akúkoľvek činnosť, na ktorú sa vzťahuje Vereinsgesetz, zastávajúc názor, že prevádzkovanie televízneho kanála Roj TV

zo strany Mesopotamia Broadcast je v rozpore s „myšlienkou porozumenia medzi národmi“ v zmysle Vereinsgesetz v spojení s ústavou. Roj TV bol tiež uložený zákaz činnosti.

- 20 Mesopotamia Broadcast a Roj TV sa s cieľom dosiahnuť zrušenie tohto rozhodnutia obrátili 9. júla 2008 na Bundesverwaltungsgericht.
- 21 Pred uvedeným súdom žalobkyne uviedli, že ich činnosti v oblasti cezhraničnej televízie patria do pôsobnosti ustanovení smernice. Na základe týchto ustanovení môže nad týmito činnosťami vykonávať kontrolu iba Dánske kráľovstvo ako členský štát, na ktorého území majú Mesopotamia Broadcast a Roj TV sídlo. Akákoľvek iná kontrola je v zásade zakázaná. Je pravda, že smernica umožňuje ako výnimočné opatrenia vykonať sekundárnu kontrolu. Podmienky uplatnenia takýchto opatrení však nie sú v konaniach vo veci samej splnené.
- 22 Nemecká spolková vláda pred Bundesverwaltungsgericht uviedla, že činnosti televízneho vysielania Mesopotamia Broadcast a Roj TV patria do pôsobnosti Vereinsgesetz. Tieto dve spoločnosti treba považovať za spoločnosti, ktoré sa prostredníctvom svojich činností venujú podpore PKK v Nemecku.
- 23 Nemecká spolková vláda tiež uviedla, že dôvod zákazu, ktorý je predmetom konania vo veci samej, založený na rozpore s „myšlienkou porozumenia medzi národmi“,

vychádza zo skutočnosti, že programy Roj TV podnecujú k násilnému riešeniu sporov medzi Kurdmi a Turkami aj v Nemecku a podporujú úsilie PKK robiť nábor mladých Kurdov do partizánskej vojny proti Tureckej republike.

- 24 Okrem toho nemecká spolková vláda zdôraznila, že ustanovenia smernice sa netýkajú všeobecných pravidiel členských štátov v trestnoprávnej alebo policajnej oblasti ani v oblasti práva združovania, hoci tieto pravidlá môžu mať vplyv na činnosti televízneho vysielania.
- 25 Bundesverwaltungsgericht po tom, ako sa rozhodol prezrieť výber častí televízneho programu Roj TV, konštatoval, že tento program je zjavne priaznivo naklonený PKK, vo vzťahu ku ktorej odráža militaristický a násilný prístup, a to so súhlasom vedúcich pracovníkov spoločnosti Mesopotamia Broadcast. Uvedená spoločnosť prostredníctvom svojho televízneho kanála Roj TV oslavuje ozbrojený boj, ktorý vedie PKK. Predmetný televízny kanál neinformuje o konflikte neutrálne, ale podporuje vedenie boja zo strany PKK prostredníctvom partizánskych oddielov a atentátov, pričom preberá názor PKK a vo vzťahu k padlým bojovníkom rozširuje kult hrdinov a mučeníkov. Mesopotamia Broadcast a Roj TV tak prispievajú k podnecovaniu násilných stretov medzi osobami pochádzajúcimi z tureckého a kurdskeho etnika v Turecku a k stupňovaniu napätia medzi Turkami a Kurdmi žijúcimi v Nemecku.
- 26 Bundesverwaltungsgericht zastával názor, že zákaz v konaní vo veci samej môže byť založený na dôvode vychádzajúcom z rozporu s myšlienkou porozumenia medzi národmi v zmysle § 3 ods. 1 Vereinsgesetz v spojení s článkom 9 ods. 2 ústavy. Uvedený súd sa preto pýta, či a prípadne za akých podmienok patrí uplatnenie tohto dôvodu zákazu do oblastí koordinovaných smernicou.

- 27 Za týchto okolností Bundesverwaltungsgericht rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku, ktorá je vo veciach C-244/10 a C-245/10 zhodná:

„Patrí uplatňovanie vnútroštátneho právneho predpisu o zákaze združenia pre rozpor s myšlienkou porozumenia medzi národmi do oblastí koordinovaných smernicou, prípadne za akých podmienok, a je preto podľa článku 2a smernice vylúčené?“

O prejudiciálnej otázke

- 28 Svojou otázkou sa Bundesverwaltungsgericht v podstate pýta, či sa článok 22a smernice má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát na základe všeobecnej právnej úpravy, akou je Vereinsgesetz, v spojení s ústavou prijal vo vzťahu k prevádzkovateľovi televízneho vysielania so sídlom v inom členskom štáte opatrenia z dôvodu, že činnosti a ciele tohto prevádzkovateľa porušujú zákaz rozporu s myšlienkou porozumenia medzi národmi.

Úvodné pripomienky

- 29 Z názvu smernice vyplýva, že smernica má za cieľ koordináciu určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania s cieľom odstrániť prekážky slobodného vysielania v rámci Únie.

- 30 Podľa odôvodnenia č. 1 smernice 97/36 predstavuje smernica 89/552 právny rámec pre televízne vysielanie na vnútornom trhu, pričom uvedený rámec v zmysle odôvodnenia č. 4 prvej uvedenej smernice má prispievať k voľnému pohybu týchto služieb v rámci Únie.
- 31 Z odôvodnení č. 9 a 10 smernice 89/552 okrem toho vyplýva, že prekážky, ktoré normotvorca Únie zamýšľal zrušiť, sú prekážky, ktoré vyplývajú z rozdielností existujúcich medzi ustanoveniami členských štátov, ktoré sa týkajú vykonávania činností televízneho vysielania a distribúcie televíznych programov.
- 32 Z toho vyplýva, že oblasti koordinované smernicou sú iba oblasti týkajúce sa samotného televízneho vysielania ako takého, tak ako je definované v jej článku 1 písm. a) (pozri rozsudok z 9. júla 1997, De Agostini a TV-Shop, C-34/95 až C-36/95, Zb. s. I-3843, bod 26).
- 33 Nakoniec z odôvodnenia č. 8 smernice 89/552 vyplýva, že právo uplatňované na vysielanie a rozširovanie televíznych služieb je osobitnou manifestáciou všeobecnejšej zásady, konkrétne slobody prejavu, ako je stanovená v článku 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950. Zo znenia odôvodnenia č. 15 smernice 97/36 navyše vyplýva, že v zmysle článku F ods. 2 Zmluvy EÚ (teraz článok 6 ods. 2 EÚ) Únia rešpektuje základné práva, slobody a zásady stanovené Chartou základných práv Európskej únie, takže akékoľvek opatrenie, ktorého cieľom je obmedzenie príjmu a/alebo zastavenie opakovaného prenosu televíznych vysielaní musí byť v súlade s vyššie uvedenými zásadami.

- 34 Je potrebné tiež pripomenúť, že smernicou nebola vykonaná úplná harmonizácia pravidiel týkajúcich sa oblastí jej pôsobnosti, ale smernica iba stanovuje minimálne požiadavky na vysielania, ktoré majú pôvod v Únii a sú určené na príjem na jej území (pozri rozsudok z 5. marca 2009, UTECA, C-222/07, Zb. s. I-1407, bod 19 a citovanú judikatúru).
- 35 Smernica teda stanovuje zásadu uznávania kontrolnej funkcie, ktorú vykonal členský štát pôvodu vo vzťahu k televíznym vysielaniam prevádzkovateľov vysielania, na ktorých sa vzťahuje jeho právomoc, prijímajúcim členským štátom. Článok 2a ods. 1 smernice skutočne stanovuje, že členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisiu televíznych vysielaní z iných členských štátov na ich územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.
- 36 V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že kontrola uplatňovania práva členského štátu pôvodu uplatniteľného na televízne vysielanie a rešpektovanie ustanovení smernice prislúcha iba členskému štátu, z ktorého vysielanie pochádza, a že prijímajúci členský štát nemôže vykonávať vlastnú kontrolu z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. septembra 1996, Komisia/Belgicko, C-11/95, Zb. s. I-4115, body 34 a 86, ako aj De Agostini a TV-Shop, už citovaný, bod 27).
- 37 Z netaxatívnej povahy smernice, pokiaľ ide o oblasti, ktoré patria do verejného poriadku, dobrých mravov alebo verejnej bezpečnosti, však vyplýva, že členský štát má pri uplatňovaní všeobecne uplatniteľných pravidiel týkajúcich sa týchto oblastí na činnosti, ktoré na jeho území vykonávajú prevádzkovatelia vysielania, voľnosť, pokiaľ tieto všeobecne uplatniteľné pravidlá neobmedzujú samotnú retransmisiu televíznych vysielaní pochádzajúcich z iného členského štátu na jeho území a nezavádzajú kontrolu, ktorá im predchádza.

O výklade článku 22a smernice

- 38 Vo vzťahu k otázke predloženej Súdnemu dvoru, v prejednávacom prípade k otázke, či sa dôvod zákazu založený na rozpore s myšlienkou porozumenia medzi národmi má považovať za zahrnutý do pojmu „podnecovanie k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti“ v zmysle smernice a či je v dôsledku toho súčasťou oblastí koordinovaných smernicou, treba na úvod poznamenať, že smernica neobsahuje definíciu pojmov uvedených v jej článku 22a.
- 39 Okrem toho, ako bolo poznamenané v bode 63 návrhov generálneho advokáta, prípravné práce na smerniciach 89/552 a 97/36 neobsahujú relevantné údaje, pokiaľ ide o význam a pôsobnosť pojmu „podnecovanie k nenávisti“, a potvrdzujú, že normotvorca Únie chcel v článku 22a smernice stanoviť dôvod zákazu založený na verejnom poriadku, ktorý by bol odlišný od dôvodov osobitne zameraných na ochranu maloletých.
- 40 Z toho vyplýva, že pôsobnosť článku 22a smernice musí byť určená na základe obvyklého významu pojmov použitých v tomto článku v bežnej reči, pri súčasnom zohľadnení súvislostí, v ktorých sa používajú, a cieľov, ktoré smernica sleduje (pozri rozsudok z 10. marca 2005, easyCar, C-336/03, Zb. s. I-1947, bod 21 a citovaných judikatúru).
- 41 Pokiaľ ide o pojmy „podnecovanie“ a „nenávisť“, treba poznamenať, že označujú na jednej strane činnosť zameranú na ovplyvnenie správania a na druhej strane nepriateľskú alebo odmietavú emóciu voči skupine osôb.

- 42 Smernica má teda použitím pojmu „podnecovanie k nenávisti“ za cieľ predchádzať akejkoľvek ideológii, ktorá nerešpektuje ľudské hodnoty, najmä iniciatívam, ktoré oslavujú násilie prostredníctvom teroristických činov proti určitému spoločenstvu osôb.
- 43 Pokiaľ ide o pojem rozpor s „myšlienkou porozumenia medzi národmi“, ako bolo uvedené v bode 25 tohto rozsudku, Mesopotamia Broadcast a Roj TV podľa vnútroštátneho súdu prispievajú k podnecovaniu násilných stretov medzi osobami pochádzajúcimi z tureckého a kurdského etnika v Turecku a stupňovaniu napätia medzi Turkami a Kurdmi žijúcimi v Nemecku, čím konajú v rozpore s myšlienkou porozumenia medzi národmi.
- 44 V dôsledku toho treba konštatovať, že na takéto správanie sa vzťahuje pojem „podnecovanie k nenávisti“.
- 45 Preto, ako to zdôraznil generálny advokát v bodoch 88 a 89 svojich návrhov, dodržiavanie pravidla verejného poriadku stanoveného v článku 22a smernice musia overiť orgány členského štátu, do ktorého právomoci patrí predmetný prevádzkovateľ vysielania, bez ohľadu na prítomnosť dotknutých etnických alebo kultúrnych spoločenstiev na území tohto štátu. Uplatňovanie zákazu stanoveného v uvedenom článku totiž nezávisí od potenciálneho vplyvu predmetného vysielania v členskom štáte pôvodu alebo v konkrétnom členskom štáte, ale len od splnenia dvoch podmienok uvedených v tomto článku, čiže podnecovania k nenávisti a dôvodov na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti.
- 46 Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že článok 22a smernice sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosti, ako sú skutočnosti v konaniach vo veci samej, ktoré patria pod pravidlo vnútroštátneho práva zakazujúce rozpor s myšlienkou porozumenia medzi národmi, sa majú považovať za zahrnuté pod pojem „podnecovanie k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti“ uvedený v tomto článku.

O rozhodnutí v konaní vo veci samej vzhľadom na rozsudok De Agostini a TV-Shop

- ⁴⁷ S cieľom umožniť vnútroštátnemu súdu rozhodnúť vo veci, ktorá je pred ním prednávaná, s prihliadnutím na výklad článku 22a smernice uvedeného vyššie, treba odkázať na rozsudok De Agostini a TV-Shop, už citovaný, vzhľadom na vzťah medzi ustanoveniami tejto smernice týkajúcimi sa televíznej reklamy a sponzorovania a iných vnútroštátnych predpisov, než sú predpisy týkajúce sa konkrétne vysielania a distribúcie programov.
- ⁴⁸ Súdny dvor v bodoch 33 a 34 uvedeného rozsudku zdôraznil, že hoci smernica stanovuje, že členské štáty zabezpečia slobodu príjmu a nebudú brániť retransmisii televízneho vysielania pochádzajúceho z iných členských štátov na ich území z dôvodov týkajúcich sa televíznej reklamy a sponzorovania, jej účinkom nie je úplné a automatické vylúčenie uplatnenia takýchto predpisov. Smernica v zásade nebráni uplatňovaniu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá vo všeobecnosti sleduje cieľ ochrany spotrebiteľov, bez toho, aby zaviedla druhú kontrolu televíznych vysielaní, ktorá by sa pridávala ku kontrole, ktorú má vykonať vysielajúci členský štát.
- ⁴⁹ Súdny dvor v bode 38 toho istého rozsudku tiež spresnil, že smernica nie je prekážkou tomu, aby členský štát podľa všeobecnej právnej úpravy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľov pred klamlivou reklamou prijal opatrenia vo vzťahu k inzerentovi z dôvodu televíznej reklamy vysielanej z iného členského štátu, pokiaľ tieto opatrenia nebránia samotnej retransmisii televíznych vysielaní pochádzajúcich z tohto iného členského štátu na jeho území.

- 50 Toto odôvodnenie sa uplatňuje rovnako na právne predpisy členského štátu, ktoré sa špecificky netýkajú vysielania a distribúcie programov a ktoré všeobecným spôsobom sledujú cieľ verejného poriadku, avšak bez toho, aby bránili samotnej retransmisii televíznych vysielaní pochádzajúcich z iného členského štátu na vlastnom území.
- 51 V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdneho dvoru vnútroštátnym súdom a z vyjadrení nemeckej vlády uvedených na pojednávaní pred Súdny dvorom vyplýva, že Vereinsgesetz sa špecificky netýka prevádzkovateľov televízneho vysielania ani vysielania alebo distribúcie televíznych programov ako takých, ale všeobecne sa týka činností združovania. Navyše výrok rozhodnutia spolkového ministra vnútra z 13. júna 2008, ktorý vychádza z tohto zákona v spojení s ústavou, obsahuje jedenásť častí. Konkrétne z tohto rozhodnutia vyplýva, že prevádzkovanie televízneho vysielateľa Roj TV zo strany Mesopotamia Broadcast je v rozpore s myšlienkou porozumenia medzi národmi, že Mesopotamia Broadcast už nemôže pôsobiť v územnej pôsobnosti Vereinsgesetz prostredníctvom vysielateľa Roj TV, že činnosť Roj TV je v rozpore s myšlienkou porozumenia medzi národmi, že televízny vysielateľ Roj TV už nemôže pôsobiť v územnej pôsobnosti Vereinsgesetz a že uvedený vysielateľ bol v územnej pôsobnosti predmetného zákona zakázaný.
- 52 Nemecká vláda vo svojich písomných pripomienkach, ako aj vo vyjadreniach pred Súdny dvorom konkrétne spresnila, že hoci rozhodnutím spolkového ministra vnútra z 13. júna 2008 boli všetky činnosti prevádzkovateľa vysielania, ktorého sa týka konanie vo veci samej, v Nemecku zakázané, tento členský štát nemohol zabrániť prípadným vplyvom televíznych vysielaní vykonávaných v zahraničí v Nemecku. Príjem a súkromné sledovanie programu Roj TV teda neboli zakázané a v praxi zostali možné. Predmetný členský štát uviedol, že hoci nebráni retransmisii televíznych vysielaní vykonávaných týmto prevádzkovateľom vysielania pochádzajúcich z Dánska na svojom území, napriek tomu je nezákonná akákoľvek činnosť organizovaná zo strany Roj

TV alebo v jej prospech vykonávaná na území Spolkovej republiky Nemecko z dôvodu zákazu činnosti stanoveného rozhodnutím spolkového ministra vnútra z 13. júna 2008. V Nemecku je teda zakázaná výroba vysielaní a organizovanie manifestácií spočívajúcich v projekcii vysielaní Roj TV na verejnosti, najmä na štadiónoch, ako aj podporných činností vykonávaných na nemeckom území.

53 Opatrenia, ako sú opatrenia uvedené v predchádzajúcom bode, v zásade nepredstavujú prekážku pre samotnú retransmisiu, ale vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť konkrétne účinky, ktoré vyplývajú z rozhodnutia o zákaze, ktorý je predmetom konania vo veci samej, pokiaľ ide o televízne vysielania vykonávané žalobkyňami v konaní vo veci samej z iného členského štátu, pričom preverí, či uvedené rozhodnutie nebráni samotnej retransmisii na území členského štátu prijímajúceho uvedené vysielania.

54 Vzhľadom na súhrn vyššie uvedených úvah treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 22a smernice sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosti, ako sú skutočnosti v konaniach vo veci samej, ktoré patria pod pravidlo vnútroštátneho práva zakazujúce rozpor s myšlienkou porozumenia medzi národmi, sa majú považovať za zahrnuté pod pojem „podnecovanie k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti“. Tento článok nebráni tomu, aby členský štát podľa všeobecnej právnej úpravy, ako je Vereinsgesetz, prijal opatrenia vo vzťahu k prevádzkovateľovi televízneho vysielania so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu, že činnosti a ciele tohto prevádzkovateľa vysielania sú v rozpore s myšlienkou porozumenia medzi národmi, pokiaľ uvedené opatrenia nebránia samotnej retransmisii televíznych vysielaní vykonávaných uvedeným prevádzkovateľom vysielania z iného členského štátu na území prijímajúceho členského štátu, čo musí overiť vnútroštátny súd.

O trovách

- 55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 22a smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, zmenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997, sa má vykladať tak, že skutočnosti, ako sú skutočnosti v konaniach vo veci samej, ktoré patria pod pravidlo vnútroštátneho práva zakazujúce rozpor s myšlienkou porozumenia medzi národmi, sa majú považovať za zahrnuté pod pojem „podnecovanie k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti“. Tento článok nebráni tomu, aby členský štát podľa všeobecnej právnej úpravy, ako je zákon o združeniach (Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts) z 5. augusta 1964 v znení § 6 zákona z 21. decembra 2007, prijal opatrenia vo vzťahu k prevádzkovateľovi televízneho vysielania so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu, že činnosti a ciele tohto prevádzkovateľa vysielania sú v rozpore s myšlienkou porozumenia medzi národmi, pokiaľ uvedené opatrenia nebránia samotnej retransmisii televíznych vysielaní vykonávaných uvedeným prevádzkovateľom vysielania z iného členského štátu na území prijímajúceho členského štátu, čo musí overiť vnútroštátny súd.

Podpisy